Ч. 110. Пятниця 29 (16) мая 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Справи анґлійскі.

На вчерашнім засіданю палати послів по відчитаню впливів забрав голос п. Міністер внутрішних справ др. Бінерт і так промовив: На внесені вчера вечером пп. Ґломбиньским і тов., як також п. Романчуком і тов. інтерпеляциї в справі сумних кровавих подій в Чернихові маю честь відповісти, що сейчас на першу вість о тих подіях зарядив я подрібне розслідженє справи. Після поданих мені доси урядових справоздань розходить ся о такий хід справи: Дня 25 вересня в рибацкім окрузі, арендованім властителем більшої посілости ґр. Коритовским, коло Чернихова жандармерия приловила злодія, ловлячого безправно рибу і єго матір, котра пильнувала, чи хто іде. Відставлено обоє до громадскої канцеляриї. Перед громадскою канцеляриєю зібрала ся на вість о арештованю скоро товпа, котра домагала ся виданя війта, закидаючи єму, що він ріку продав згаданому висше властителеви більшої посілости. Так само домагано ся виданя присутного там лісничого Кіршнера, котрий повідомив власть о крадежи риби. Коли того жаданя товпи не увзгляднено, прибирала товпа чим раз грізнійшу поставу і почала навіть кидати камінєм на громадску канцелярию, а вкінци роздали ся також три вистріли з товпи. Лісничий Кіршнер скрив ся за жандармів, на котрих посипало ся камінє. Жандарми кілька разів остерігали товпу, однако не найшли послуху і опинили ся самі в найбільшій небезпечности житя і вкінци, коли вже в двох місцях були поцілені камінєм, мусіли зробити ужиток з оружия. Загалом дано 9 вистрілів, в наслідок чого пять осіб, між ними дві женщини і дитина погибли. Крім того чотири особи потерпіли тяжкі, а 6 легкі рани. Намістник сейчас на першу вість о події вислав радника Двора Чежовского до Чернихова для переведеня слідства і розглянення стану річи, та виданя конечних наглих заряджень. Також судова комісия як і командант жандармериї удав ся на місце для безпроволочного переведеня слідства. Крім того висланo більший відділ жандармериї для привернення публичного ладу і спокою. Сейчас розпочав також слідство суд краєвої оборони в тім напрямі, чи правно зроблено ужиток з оружия. Правительство жаліє над сумною подією в Чернихові, де тілько людий утратило житє. Прошу високу палату, щоби не сумнівала ся о щирім і поважнім намірі правительства, котре хоче цілу справу подрібно і точно розслідити і ствердити ясно правдиві причини занепокоєня, яке настало серед селян в Чернихові, аби після фактичного стану річий видати згідні з законами розпорядженя та законам і справедливости привернути поважанє. Прошу також високу палату, аби розважила, що розходить ся тут о подію у віддаленім селі у всхідній части монархії, внаслідок чого не єсть річию можливою, аби всї подробиці події вже нині були правительству подані і звістні; дальше заношу просьбу, аби з судом о події здержати ся, позаяк єсть конечною річию, аби не побільшати заворушеня, яке природно така подія в краю викликала. Гадаю, що можу мати також надію, що члени тої високої палати будуть старати ся о можливе успокоєнє населеня, аби розпочате слідство могло бути переведене строго і предметово. Не залишу о висліді дальшого слідства сейчас повідомити високу палату.

На внесенє пос. Ґломбиньского ухвалено на слідуючім засіданю перевести дискусию над тою відповідию п. Міністра.

Промавляли ще в дискусиї над буджетом пос. Бузек, Кольоврат, Страньский і Словінецє Рубляк, по чім о год. 9½ вечером закрито засіданє.

Слідуюче засіданє буде в пятницю.

---

26)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Зайдім же до теперішного цирку. Висока кругла саля, як до обставин: або з мурованими або збитими із дощок стінами, в сім послідним случаю з полотняною в горі кришею а на середині кругле місце з удоптаною кіньскими копитами землю. При обох входах стоїть циркова служба в лібериї з жовтими ґузиками, що сьвітять ся як золото. Кругом довкола манежі піднимають ся щораз висше і висше лавки для видців та вигідні льожі для тих, що можуть більше заплатити. Музика грає, що аж цїла буда ходить. Наконець цирк вже наповнив ся, може аж переповнив ся. Вижидаємо чогось незвичайного. І дійстно нараз вибігає прекрасний карий коник до манежі, а на нїм молоденька красавиця. Она не їде на нїм а стоїть, не стоїть лиш дотулює ся коня своєю дрібонькою ніжкою, не ніжкою а лиш одним пальцем. А кінь біжить довкола манежі, що лиш сили єму стає. По середині манежі стоїть таки сам директор з батогом в руці і підганяє з легка коня до щораз більшого бігу. Він не бє коня, лиш нїби дає знак єму. Нараз артистка паде з коня; та нї, не впала, бо зловила ся одною рукою і вихопила ся на него, вклякла на него і так стоячи на нїм навколїшки гонить дальше. А публика дивить ся на то і сама не знає, що подивляти більше, чи штуки їздиці, чи єї красу, чи красу коня чи все разом.

Або инша штука: Артистка їде стоячи на кони; нараз ставлять перед неї два помічники циркові в лїбериях або два клявни великий обруч, заліплений тоненьким папером. Артистка скаче крізь той обруч, роздираючи в нїм папір і паде назад ногами на коня та їде дальше, щоби в той спосіб перескочити ще через другий і третий та цїлий ряд обручів. Єсть се звичайна циркова штука, але штука, котру дійстно треба подивляти, бо єї виконують і кінь і артистка рівночасно. По ріжних того рода штуках артистка і кінь прощають ся наконець з публикою: кінь вклякає на одну ногу і хилить голову в долину нїби віддає поклін а артистка з коня розклонює ся рукою на всї боки. Нараз кінь на легонький знак артистки піднимає ся, стає дуба та їдучи лиш на задних ногах, виходить з манежі. Одушевлена такою штукою публика плеще з цїлої сили в долонї і сама не знає, що має подивляти: чи коня, котрий виходить лиш на двох ногах з манежі, несучи артистку на собі, чи артистку, котра не спадає з коня і держить ся єго, мов би з ним зросла ся.

Хто бував коли в цирку, той признасть, що всяка дресура коний, що всяка штука їзджена на кони не робила би так великого вражіня, не викликувала би такого подиву, як би тої штуки не виконувала артистка. Нехай не знати як знаменитий артист показує на кони свою штуку, не викличе нїколи того одушевленя, що артистка. Причина сего лежить може в тім, що артист на кони представляє мимо всеї штуки все-таки сполуку сили з силою, підчас коли артистка-красавиця вводить до свого артизму ще особисту ніжність і красу.

Звідкиж беруть ся циркові артистки? — спитає хтось може.

Они по найбільшій части циркові діти, що зросли на піску манежі. Але буває иноді, що они дістають ся до цирку із зовсїм инших відносин житя. На всякий случай то річ дуже трудна вивчити ся на циркову артистку. Щоби побороти всї трудности, треба иноді 8 до 10 лїт науки а крім того ще й деяких особистих прикмет, які не кождому і не кождій дані. Хто однак поборе всї трудности, і кого вже природа знадобила артистичною вдачею, той чи тая доходить в цирку до сьвітової слави і великого майна, хоч з другої сторони, станувши на вершку слави і богатства, може в одній хвили дуже траґічно закінчити — звичайна доля артистів.

Не будемо тут розписувати ся над самою штукою їзди на кони, бо се занадто би нудило читателя, а розкажемо ще лиш дещо із житя найславнїйших артисток циркових, з котрих неодна, як то о циркових артистках можна найлїпше сказати, зробила кариєру в цирку. Мусимо однак наперед ще сказати, що штука їзди на кони, хоч не менше плекана в Анґлїї, Нїмеччинї і Італїї та Австро-Угорщинї, пішла головно з Франциї, де найперше розвинула ся

В Анґлії виголосив мінiстер-президент Аскіт знаменну бесіду, в котрій зазначив, що змаганя правительства на поли суспільних реформ не будуть так довго довершені, поки з дотеперішньої системи виборчої не будуть усунені тяжкі надужитя, котрі не позволяють належно виявити ся публичній опінії. Мінiстер заграничних справ Ґрей говорив про союз Анґлії з Японією і зазначив, що він тепер сильнійший, як коли небудь инде і що мирні вигляди як найкращі.

На передвчерашнім засіданю низшої палати пос. О'Ґраді з робітничого сторонництва спитав президента мінiстрів, чи з уваги на теперішні відносини між росийским правительством а членами першої думи анґлійске правительство поробило кроки, щоби намірений з'їзд монархів Анґлії і Росії не відбув ся. — Президент мінiстрів відповів, що король ще не віддав візити, яку цар, вступивши на престол, зложив на анґлійскім дворі, та що король також з нагоди власного вступленя на престол має ще зложити візиту росийскому дворови, так само як зложив уже візити иншим пануючим. Остаточно король і королева від 7 літ не мали нагоди бачити своїх сестрінців. Премієр додав, що через ту візиту можуть заграничні відносини обох держав лише зискати. — О'Ґраді відповів, що Анґлія від давна уходить в очах Европи за опору репрезентацийних інституций, та запитує премієра, чи відомо єму, що 100 членів першої думи і 50 членів другої думи заслані на Сибір, або остають в тюрмі як прості злочинці, або ждуть суду, котрий імовірно ніколи не відбуде ся. Дальше запитує, чи мінiстер знає, що в Росії завсїгди ще безкарно уходять урядові і неурядові убийства, що цар декорує людий, допускаючих ся таких вчинків, і що люди підозріні о неприхильність до правительства нагло щезають таємним способом з посеред своїх приятелів і родин. Бесїдник кінчить візванєм, щоби репрезентация народу просила короля візиті в Росії не надавати характеру репрезентацийного і офіцияльного. — Президент мінiстрів висказав жаль, що через те запитанє вмішано ся в справи чужої держави, а на питанє, чи візита ся може не мати репрезентацийного характеру і чи не буде то прецеденсом, відповів, що між тими двома справами нема ніякої звязи. Вардт з робітничого сторонництва питає премієра, чи звернув увагу на небезпеченьство, на яке король при росийских відносинах може бути виставлений. — Президент палати спротивив ся внесеню відрочуючому і на тім справу полагоджено.

Новинки.

Львів, дня 28-го мая 1908.

— **Посьвячене церкви.** В Сереті на Буковині відбуде ся дня 14 червня в день Сошествія сьв. Духа посьвячене церкви. Посьвячення доконає Преосьв. Епископ Хомишин.

— **Перші загальні збори** „Тов-а руских сьвящеників ім. сьв. Андрея" відбули ся в четвер дня 14 мая с. р. в духовної семінарії при участи 31 членів під проводом о. Т. Дуткевича з Цішок. Фахових пояснень про ціль (несене лікарської помочи членам і їх роднам), средства і змаганя тов-а уділив гол. референт о. др. А. Окуневский. По оживленій дискусиї над деякими точками статута та над будовою власної санаториї вибрано головою тов-а о. Атаназия Окуневского, доктора мед., ем. лікаря повітового, а членами виділу оо.: посла В. Давидяка (яко заст. голови), інспектора А. Ґлодзиньского, професора І. Рудовича (яко касиєра), проф. Т. Лежогубского, віцеректора І. Паньківского. По резиґнациї шестого видїлового о. катехита В. Щепанюка видїл кооптував о. префекта А. Малицкого (яко секретаря). — Доси надіслано 167 деклярацый; вписове і вкладки зложило 40 членів. Дальші деклярациї просить ся надсилати на імя о. ректора дра Й. Жука (ул. Коперника ч. 36) а гроші на руки о. касиєра І. Рудовича (ул. Театиньска ч. 3). Для вигіднїйшої посилки вписового і вкладок будуть невдовзі розіслані членам, які прислали деклярациї, чеки „Народної Лічниці" в буквами: Т. А. се в: Товариство Андрея.— О. др. А. Окуневский, голова. О. Вл. Малицкий, секретар.

— **Приватна женьска 8 кл. ґімназия** з правом публичности СС. Василиянок у Львові. Недавно доносили ми про наділенє правом публичности сеї ґімназиї, яка по осудови компетентних кругів вповні на се заслугує. Небавом добігає до кінця другий рік еї єствованя, а вже за сей коротокий час здужала ся інституция вибитись між подібними інституциями у Львові на перворядне становище і з'єднати собі повне довіре і симпатию серед нашої суспільности, яка розуміє, що лише ґімназия є одинокою школою середною, котра управнює до наук університетских в характері звичайної студентки і до складаня державних іспитів та риґорозів. Сего не дає жадна инша школа середна. В виду того, що тепер матура в ґімназиях в наслідок реформи дуже улекшена, відтак в виду сподіваної реформи цілої науки ґімназияльної, яка буде проголошена мабуть ще перед вереснем, наша суспільність повинна віддавати свої донечки до сеї одинокої женьскої ґімназиї в далеко більшім, чим доси, числі. Польских женьских ґімназий в самім Львові три, а всї переповнені; чиж би наша суспільність не могла спромочись на заповненє своєї одної?! Чи не було би се сумним доказом нашої малокультурности? Нема майже ані одного ґімназияльного міста в західній і східній Галичині, де би побіч мужеской не єствувала приватна ґімназия, а у нас як?... Чи нам не треба тої науки, яку цінять такі практичні Анґлійці, висококультурні Французи та Німці і наші сусіди Поляки та Москалі?

Від дирекциї мали ми нагоду довідати ся, що з новим роком шкільним зачнесь в III. клясі ґімназияльній наука французкої мови (5 годин тижднево), так, що як би реформа принесла нам навіть пізнїйше заведенє сеї мови, яко обовязкового предмету, то ученицї сего закладу не будуть у сім зглядї мати найменьшого клопоту, а як раз будуть приготовані до побираня сего предмету ліпше, чим в ґімназиях державних. На жаданє родичів буде заводити ся в дальших лїтах науку мови італійської, зглядно анґлійскої.

Ті особи, що стоять близше до сеї інституциї, знають добре, під яким опитним, щирим

т. зв. вишколена їзда того рода, в котрій їздець і кінь творять ніби одну цілість. Кінь мусить так бути вивчений, щоби в одній хвили робив то, що їздець хоче і ніби аж згадував єго гадки а їздець знов мусить уміти так повести коня, щоби той в одній хвили єго зрозумів.

Першою такою вишколеною їздицею, яка виступала в цирку, була Каролина Льойо, учениця директорів циркових Пелієра і Бошера. Она виступала в Парижи в 1833 р. а відтак їздила сьвітами. Французкий славний критик так писав о ній: „Чи тота сьміла їздиця то женщина? Мабуть так єсть, бо она має ріст, повабність, очи, дрібоньку ніжку, довге волосе як у женщини..." Коли она загостила до Анґлії, то всї аж дуріли та пропадали за артисткою. Коли Льойо виходила по представленю з цирку а на дворі падав дощ, то один льорд виніс еї на руках і всадив до карити якогось князя. Льойо віддала ся була за директора цирку Льоассета і стала так стрийною славних артисток циркових, сестер Кльотильди і Емілії Льоассе, котрі були по части и еї ученицями. Артистка ся дожила глубокої старости і померла в селї Бієре.

Другою европейской слави артисткою була Павлина Кюзан. Она родила ся 1815 з цирковoї родини. Цирк Кюзан (Cuzent) був славний на цілу Францию, а хоч то було лиш звичайне шатро з лавками з дошок і осьвітлене кількадесяти ліхтарнями, в котрих горіли лоївки — тоді бачите ще не знали не то електричного осьвітленя, але навіть і нафти — то все-таки виступали в нім найславнїйші артисти і артистки. Павлина Кюзан не була красавиця, налягала навіть на одну ногу, але була одною із найзручнїйших і найповажнїйших їздиць. Сестра Павлини, так само знаменита артистка, віддала ся була за циркового артиста Лежара, виїхала з ним до Росії і там померли обоє на холеру в 1856. Та й Павлина поїхала була за своєю родиною до Петербурга і тут серед росийскої аристократиї викликала була таке одушевлене своєю їздою, що множество росийских дам зачало учити ся у неї їзди на кони. Павлина набавила ся тут грудної недуги, вернула назад до Франциї і померла в Парижи в 1855 р.

Ще більше як попередні вславили ся сестри Кльотильда і Емілія Льоассе не лиш своїм артизмом, але перша ще своїм щастем а друга своїм нещастем. Они були доньки париского пекаря, але називали себе по матери Льоассе, котра походила із славної у Франциї, цирковoї родини Льоассетів. Учителем обох сестер був їх стрий, власитель цирку Франсоа Льоассе. Кльотильда, велика красавиця, виступала в 17. а еї сестра Емілія в 15. роцї яко артистка н. тзв. панно (panneau — стільничка, рід чотирогранної подущинки на кони замість сїдла, на котрій можна стояти або клячати, скакати і танцювати підчас їзди). Обі скакали три роки через горіючі обручі та розтягнені ленти, аж Емілія одного разу впала, стовкла собі колїно і від того часу покинула панно а взяла ся до т. зв. школеної їзди. Коли їх стрий в 1878 р. помер, мала Емілія вже славу перворядної вишколеної артистки. Тимчасом еї сестра, дуже хороша білявка, так очарувала своїм усьміхом пануючого князя Райс, Івана XII., що той оженив ся з нею, надавши їй титул баронової Райхенфельд.

Щастє сестри розбудило честилюбивість і у Емілії. Та й она близькою вже була стати княгинею, бо навіть вже була заручена з кн. Герцфельд; однак до подружа не прийшло а славна артистка закінчила житє страшною катастрофою.

Було то в 1882 р. По трилїтній неприсутности вернула була артистка знов до Парижа і від осьми днів виступала в т. зв. зимовім цирку. Дня 15 цьвітня о 2 год. по полудни з'явила ся она, як звичайно що дня, в цирку на пробу. Насамперед їздила на своїм кони „Могамед" а відтак казала осідлати собі свого другого коня „Пур-Тужур". Директор Франконї остерігав еї перед тим конем і радив їй продати єго, бо то зьвіря злосливе, але Емілія не хотіла послухати. Артистка робила на тім кони пробу, як має виїздити знову до манежі, коли би грімкі оплески публики зажадали, щоби она знов появила ся. В таких случаях артистка виїзджає чвалом із стайнї, перескакує через всїлякі перешкоди і стає на середині манежі та розклонюєсь публиці. Коли Емілія сиділа вже на кони, замкнено за нею зелїзні двери, які відділяють стайню від цирковoї салї. При пробах єсть то в звичаю, бо норовисті конї люблять зараз завертати до стайнї а там на камінним помостї може стати ся якась нещаслива пригода.

Емілія виїхала чвалом, щоби перескочити через перешкоду. „Пур-Тужур" розбіг ся і по кількох скоках добіг до стояла, що служив за перешкоду. Тут кінь нараз спинив ся і не хотів скакати. Їздиця вдарила єго бичиком; розлючене зьвіря завернуло і почвалувало до стайнї. Перед замкненими дверми кінь став дуба, посовг ся і перевернув ся та привалив собою нещасливу їздицю. Служба прибігла зараз на поміч а директор Франконї здоймив еї зі сїдла. Она захитала ся і з падаючи в его рамена, промовила ще лиш слабим голосом: Менї вже конець прийшов: чую по собі, що вмираю!

І так дійстно стало ся. Вилки дамского сїдла вбили ся були їй в тіло і обірвали в ній внутренности. Нещаслива артистка вмерла в два днї опісля серед страшних мук.

(Дальше буде).

і ревним аж до самопожертвованя проводом остає ся ґімназия, який там добір сил учительских, тому сего повтаряти не думаємо. Але випадає нам звернути увагу на сю незвичайну опіку, якою огортає сю школу монастир Василиянок, що не жалує ніяких жертв материяльних на вивіноване сеї школи у всї наукові середники. До того будинок шкільний і інтернат для ґімназиясток лежить в найздоровійшій части міста, серед великого огороду. Та ґімназия тїшить ся й особлившою опікою Єго Ексц. Митрополита, котрий в своїй ласкавости і прихильности для справи жіночої просьвіти обіцяв подбати в найблизшім будуччині о розширене згаданого будинку, зглядно о здвигнене нового. Коли отже сама школа має так запевнену поруку гарного розвитку, то було би непростимим гріхом нашої суспільности, колиб она не могла заповнити єї своїми ученицями. Рік шкільний має закінчити ся 3. липня, вступні іспити до I. і приготовляючої кляси відбудуть ся 2. липня, а для приватисток II. і I. кляси дня 18. червня. — Близших інформаций уділяє все дуже радо о. радник Спиридион Кархут, директор заведеня і ц. к. професор акад. ґімназиї у Львові, ул. Длуґоша ч. 17, або ул. Ленартовича ч. 19.

Дрібні вісти. Русини в Куритибі в Бразилиї заснували „Товариство іменем Шевченка", котрого цїлию єсть підтримувати всїма силами свою руску народність, свій обряд і звичаї, запомагати своїх членів і видавати часопись „Основу". — Григорий Гурий, 12-лїтний син робітника зелїзничого, замешкалого при ул. Польній, ученик III. кл. втїк з дому батька. — Поліция арештувала Івана Марушку, еміґранта з Бразилиї, за котрим бразилийска поліция розписала стежні листи з причини цїлого ряду обманьств. — В київских шпиталях і в лукинівскій вязници лежить 850 людий, що занедужали на тиф. — Жінка робітника Ясїньска, занята при кухни, держала 7-лїтну дитину на руці і брала горнець з окропом. Нараз дитина кинула ся і виляла цїлий горнець окропу на себе і страшно попарила ся. Дитину в безнадійнім станї відвезено до шпиталю.

— **Руский туристичний кружок** в Станиславові. Дня 19 с. м. засновано в Станиславові „Туристичний Кружок", який має на метї дати почин до заснованя першого руского туристичного товариства в Галичині. Основателї Кружка є сеї гадки, що Станиславів через своє ґеоґрафічне положене як і через дуже вигідні получення зелїзниці надає ся якраз на осїдок туристичного товариства. Сподїваємо ся, що оно згуртує усїх тих Русинів, що люблять красу наших чудових Карпат. Щоби ще перед заснованєм тов. по можности вже і сего року використати зближаючий ся туристичний сезон, рішив Кружок урядити вже в сїм роцї ряд прогульок, які в своїм часї будуть оголошувані в часописях. Першу прогульку уряджує Кружок на дни 7 червня (недїля) на Хомяк. Виїзд зі Станиславова 7 червня о год. 5·50 рано, поїздом до Тартарова, дальша часть дороги на Хомяк і назад до Тартарова пішки. Поворот до Станиславова того самого дня о год. 9·07 вечером. Кошти білету їзди там і назад разом з коштами провідника 3 К від особи. Харч на цїлий день належить взяти зі собою, а крім сего звертає ся увагу на відповідну теплїйшу одїж. Хто схоче взяти участь в сій прогульці, зволить зголосити ся листовно найдальше до 3 червня с. р. на руки радника п. С. Стеблецкого, Суд повітовий, Станиславів. — Станислав Стеблецкий, голова. Федір Величко, писар.

— **Страшна пригода через циклїста** стала ся дня 25 с. м. в Кристинополи. Від сторони зелїзниці їхав в шаленім розгоні якийсь циклїст а з противної сторони віз селянина з Великих Мостів з порогами під зелїзницю. Циклїст — хотячи мабуть, щоби селянин з так тяжким набором уступив ся єму з дороги — зачав сильно дзвонити. Від того сполошили ся конї і перевернули віз а все дерево впало на селянина і страшно єго потовкло. Нещасливого видобуто ледви ще живого з поломаними ногами. Першу поміч подав єму міский лїкар. Нещасливий чоловік мав ще на стілько притомности, що зажадав сьвященика, котрий на дорозї заосмотив єго сьв. Тайнами. Вечером відвезено єго в грізнім станї до шпиталю в Сокали.

— **Огні.** Нинї над раном добачив поліциян, що горить паркан над Полтвою на границї Замарстинова, та побудив сусїдів, котрі огонь загасили. Паркан займив ся від купи гиблївок, котрі хтось підпалив. — В Юричах, присїлку Камінки-Липник, повіта равского, згоріло дня 24 с. м. 7 загород селяньских з 17 будинками. Причиною огню була неосторожність господарів, що курили папіроси. Шкода лиш в части обезпечена, виносить 20.000 кор. В огни згоріла також одна дитина.

— **Градова туча.** Минулої соботи навістила північну полосу новосанчівского повіта страшна буря з градом, від котрої потерпіло богато сїл, як: Роївка, Лососина, Збишичі, Лисе, Сїдлцї, Ясїнка, Личана, Свидник, Янцова, Убрат, Сїнна, Єльна, Вовконоша, Курівска Воля і ин. Засїви в тих селах так знищені, що не осталось по них навіть слїду. Верхню оброблену частину землї вода унесла з собою, а поля занесені намулом. З якою силою бісилась буря, видко з того, що на просторі, навіщенім бурею, знищила 11 шоп. В Придоници буря вивернула млин. В Кобилї вода підмила краєвий міст, а малий потік, довгий на два кільометри, так високо виступив з берегів, що мурована коршма стояла у водї по вікна. В Залужи вода унесла половину дому, причім утонула одна дитина, а мати лише з трудом могла уратувати ся. Також і в грибівскім повітї значні спустошеня.

— **„Кобзар" для селян.** Полтавска ґубернска земска управа, з огляду на близький уже час сьвяткованя 50-их роковин дня смерти Тараса Шевченка, запропонувала повітовим земствам, щоби они замовили у неї „Кобзаря" останного петербурского виданя (який она має разом замовити для всїх земств, щоби дешевше коштувало), аби роздавати єго тим ученикам сїльских шкіл, що скінчать науку сего року, для продажи селянам і т. и. Коли буде замовлено разом не менше 500 примірників, то тодї примірник „Кобзаря" буде коштувати 60 коп. Деякі земства, між иншими й лубеньске, уже згодились на се і післали свої замовленя в ґуберниску земску управу.

† **Померли:** О. Александер Джулиньский, парох в Монастирци, журавеньского деканата, упокоїв ся дня 22 мая в 46 роцї житя а 16 роцї сьвященьства. — О. Петро Єсип, парох в Лїтинї, дрогобицкого деканата, упокоїв ся дня 26 с. м. в 75 роцї житя а 47 роцї сьвященьства. — Петро Савич Ефименко, український учений і громадский діяч, помер оноді в Харкові. Покійний родив ся р. 1835; вчив ся в університетах харківскім і московскім. З початку 60-их років єго разом з иншими молодими людьми заслано, як політичного злочинця, на далеку північ в Архангельщину. Тут він і одружив ся з добре відомою тепер ученою письменницею на поли российско-українскої науки Олександрою Яковлевною Ставровскою. Разом зі своєю подругою займав ся він спершу досліджуванєм звичаєвого права і побуту Великоросів а коли позволено єму вернути на Україну — українського народу. При кінци 70-их років поселив ся був покійник в Харкові, де зразу служив при статистичнім комітеті а відтак став оціночником в харківскім дворяньскім банку.

Телеґрами.

Відень 28 мая. Інтерпеляциї в палатї послів поставили: п. Курилович в справі зміни інструкциї для жандармериї під взглядом ужитя оружия з нагоди подій в Чернихові; — пос. Брайтер в справі поправи долї будинків зелїзничих; — пос. др. Кость Левицкий в справі упослїдженя руских орґанізаций господарских при скликуваню анкети для проекту нового закона о стоваришенях і справі поступованя судів галицких; — Пос. Онишкевич до цїлого кабінету в справі ревізиї в церкві в Скалї над Збручем; — пп. Вітик і Остапчук до цїлого правительства в справі подій в Чернихові.

Кечкемет 28 мая. О 2 год. 30 мін. рано дало ся чути слабе землетрясенє. В 15 мін. опісля чути було сильне довготревале трясенє з підземним гуком.

Лїсбона 28 мая. Чисельні студенти, прибувші з міста Коїмбри, устроїли королеви сердечну овацию. Король приняв їх в палатї Нецесідадес. Прийшло також до кількох контрдемонстраций.

Реджджо ді Калябрія 28 мая. О 11 год. в ночи дало ся тут почути дуже сильне землетрясенє з підземним гуком. Люди повтїкали з домів.

Льондон 28 мая. Вчера вечером президент Фалїєр був на ґалевім представленю в опері. При входї до льожі президент вів королеву а опісля сидів межи королем а королевою.

Льондон 28 мая. Секретар державний Ґрей видав вечером обід в честь президента Фалїєра.

Курс львівский.

Дня 27-го мая 1908.	Платять	Жадають
	К с	К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	100 —	105·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·50	100 20
4½% листи застав. Банку краєв.	100·10	100 80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·40	95 10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїв. льокальн. „ 4% по 200 кор.	94 10	95·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·65	54 65
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·75	29 75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·—	23·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Крехoвецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).